

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Exercitia Spiritualia Ad Mentem Et Normam D. Ignatii

Conscripta & Adaptata Usui Personarum Ecclesiasticarum Pro sacra solitudine singulis annis ineunda, & in octo vel decem dies protrahenda

Maffei, Pietro Antonio

Augsburg ; Regensburg, 1740

VD18 80488145

Pro die quinta , Consideratio prima De obligationibus Ecclesiastici ùt Ecclesiastici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60305)

vivimus miseri debitores, admittentis etiam
ejusmodi viles, non selectas sed exigui po-
tius ponderis ac valoris monetas.

Consideratio nona.

Pro V. die prima.

De obligationibus generalibus Viro
Ecclesiastico considerato ut
Ecclesiastico pro-
priis.

Quivis Ecclesiasticus, consideratus ut
Ecclesiasticus, ad hæc tria mentem
semper reflectere debet. 1. ad suum
statum Ecclesiasticum, cui se consecravit.
2. ad DEUM, qui ipsum ad tam subli-
mem statum evexit. 3. ad Ecclesiam cui
à DEO in hoc statu datus est ad sacra ob-
sequia.

I. Status Ecclesiasticus requirit, ut nemo
hunc amplectatur, nisi sit vocatus à DEO,
& nemo in hoc perseveret ex alio fine, quam
ut serviat DEO. Nullus in mundo inve-
nitur vitæ Christianæ status, sive Ecclesia-
sticus, sive Religiosus, sive conjugalis,
quem amplecti debemus, nisi ad illum vo-
cemur

cemur à DEO; qui cæco impetu in hoc tam magni momenti negotio fertur, periculum incurrit, ne seipsum privet præcipuo, vel unico medio consequendæ salutis, & propriæ prædestinationis. Hinc summâ prudentiâ, & adhibitô sapientûm consilio, electionis, & deliberationis negotium instituendum, & pertractandum est, ne erres.

Qui DEI nutu & impulsu certum vitæ genus amplectitur, jure sibi promittere potest in omnibus opem, directionem, & protectionem divinam, non aliter, quàm Archistrategus à suo Rege missus ad expugnandam aliquam urbem, in dubium trahere non potest, quin ipsi à suo Rege omnia ad obtinendum hunc finem necessaria suppeditanda sint. Hæc si vera sunt, uti sunt verissima, de omni statu Christianæ vitæ, longè veniora sunt de statu Ecclesiastico.

Functiones omnes huic statui propriæ, sunt sacræ ac divinæ, unde majori indigent auxilio, & ope DEI ut ritè & decenter peragantur; hanc sperare non potest, qui à Deo non vocatus, se tamen in statum, & dignitatem Ecclesiasticam intrudit, nequicquam reluctante DEO, & repugnante ipsa naturâ, quæ ipsum talentis, ac dotibus ad hunc statum necessariis destituit.

Verùm non solum ad functiones sacras ritè peragendas Ecclesiasticus indiget speciali DEI auxilio, & protectione, sed longè ma-

gīs ad alias clericali statui annexas obligatio-
nes, mille prævaricandi periculis obseptas, de-
bitè, & ex integro adimplendas. Sicut
sol radiis suis attingit, & transcurrit putri-
das paludes, fœtentia fimeta, sordidas sen-
tinas & cloacas, ab omnibus maculis & for-
dibus ipse immunis, ita Ecclesiastico in im-
mundo hoc mundo, in hac vasta innu-
merorum, turpissimorum scelerum sordida
terræ cloaca sic ambulandum, & conver-
sandum est, ut nullis maculis aspergatur,
nullis sordibus inquinetur: instar trium pue-
rorum Babiloniorum Ecclesiastico in medio
flammarum, cupiditatum exardescentium in
fornace ultra modum succensâ hujus muni-
di, qui totus in malo igne positus est, ita
vivendum, ut ne capillus unicus aduratur,
& ne quidem odor hujus sulphurei ignis in
eo sit.

Tam miram, & singularem DEI operam
qua ratione sperare poterunt illi Ecclesiasti-
ci, qui à DEO non vocati, sed potius re-
probatī, sacrilegis manibus thuribulum, non
quia sacrum, sed quia argenteum temerè
arripuerunt, se in Ecclesiam intruserunt,
cum sacerdotali veste tot onera suis debili-
bus, & ad ista ferenda longè imparibus
humeris imposuerunt, solâ ditescendi, ad
dignitates Ecclesiasticas eluctandi spe stimu-
lati, & attracti? Et hæc causa fuit, quæ
Apostolum impulit, ut tam sollicitè nos
admoneret, ne quis fortuitò, cœcò im-
petu

De obligationibus Ecclesiastici ut Ecclesiastici. 89

petu vel alio sinistro ex fine irruat, & invollet in honores Leviticos, five Ecclesiasticos, sed hos unicè admittat, quia ad hos à DEO vocatus est instar Aaronis ad Hebr. c. 3. *Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur, tanquam Aaron.*

Notum tibi erit ex sacris paginis, quomodo Aaron ad Sacerdotium fuerit evehctus. Sola virga Aaronis permixta aliis aliarum tribuum virgis, intra breve unius diei spatium non solum flores, sed etiam fructus protulerat. Si coram oculis DEI positus sentias in anima, in corde tuo nasci piorum desideriorum flores erga hunc statum, qui promittant, & subinde prorumpant in dulces, & uberes fructus operum, Ecclesiastico statui convenientium, tutò credere potes, te à DEO vocatum, & non amore cœco ductum, ad aras accessisse.

2. Si jam in hoc gradu fixus stares, & hunc non aliò animò conscendisses, quàm ut commodiorem, à sæculari potestate exemptam vitam ducere, natales tuos fors obscuros illustrare, stivæ, mechanicis, & illiberalibus laboribus manus subtrahere, te tuosque ex pinguibus Ecclesiasticorum beneficiorum fructibus ditare, & impinguare posses; paucis: si venisses, & intrasses in Bethaniam sicut judæi: *non propter Christum, sed ut Lazarum viderent.* Joan. c. 12. corrigendus est error, & curva intentio inflectenda,

prior per dolorem serium revocanda, illique melior, & defæcator substituta.

Perpende & observa, ex prava intentione sinistri finis, tanquam ex fonte turbido, in omnes actiones, & functiones sui statûs profluere varias fæces, variisque defectus. Interim tuis desideriis hunc unicum præfige scopum, ut DEO in domo sua unice servire, & solo DEO contentus vivere possis, semper memor moniti Ambrosiani in Psal. 118. *Verus altaris Minister DEO, non sibi natus est.*

Ipsium nomen *Clericus*, quod sortem & hæreditatem significat, te admonet, nihil aliud, nullum aliud emolumentum tibi quærendum, vel spectandum quàm Deum solum, ejus honorem, beneplacitum cultum & obsequium, hoc enim tibi prædictum & prælectum est, quando Sacris Ordinibus initiari, & DEO consecrari coepisti: *Dominus pars hæreditatis meæ*: hunc in finem tibi præcisi fuerunt capilli capitis tui, teste S. Augustino L. de vanit. Sæc. c. 4. ut semper memineris, *cogitationes terrenas & superfluas à mente resecandas.*

II. Si mentem ad DEUM vertas, te pro legato à DEO in hunc mundum, ad homines missum agnoscere debes; curæ igitur habebis, ut tuo officio exactè & ritè fungaris,

garis: ut tuo Domino te mittendi sis honori & solatio.

1. Es enimvero legatus, & internuncius à DEO missus ad homines, dispensator mysteriorum divinorum, organum sui spiritûs, instrumentum suarum manuum, Vicarius & substitutus à Christo, ut prosequaris, & operâ junctâ promoveas ac perficias in Christo, cum Christo, & propter Christum grande Redemptionis humani generis negotium.

Legatus principis in sua legatione ad eundem, quem princeps intendit, collimet finem necesse est, aliàs si alium, sibi utilem spectaret finem, infidelis minister, & proditor foret, suo ministerio & caractere indignus: tibi igitur qui minister Christi es, incumbit, ut eadem cum Christo tuo Domino sentias, eadem cum ipso quæras, iisdem, quibus ipse utitur, fundamentis, dogmatibus, & regulis te quoque dirigas, & constanter nitaris, ejus in omnibus æmuleris mores, & modum procedendi, & agendi cum hominibus, ejus vestigiis pressè insistendo, & nihil, nisi ex ipsius instructione, & directione suscipiendo, aut gerendo.

Christus JESUS à suo divino Patre in mundum missus, quamvis infinitâ sapientiâ, & potentiâ præditus esset, nihil loquebatur, nihil operabatur, nisi quod à Patre audiverat & intellexerat, nec juxta aliam, quàm à

Patre sibi præscriptam normam: à me ipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater, sic loquitur Joan. c. 8. Quantò magis hanc tu regulam sequi, hanc normam tenere, & ab hac nec latum unguem discedere debes, qui tam fragilis, mille infirmitatibus, ignorantibus, & erroribus circumdatus, & subiectus es?

2. Ita te vivere, & gerere convenit, ut DEO probro, & pudori non sit, talem misisse legatum, & constituisse ministrum: *cura te ipsum exhibere DEO operarium inconfusibilem.* 2. Tim. c. 2. Quicumque te audiverit loquentem, vel observaverit conversantem & operantem, habeat occasionem & causam glorificandi, & laudandi illum, qui te misit; nullam verò vel à longè habeat ansam sumendi scandalum ex vita & moribus ullius ministri vel legati à DEO missi; *ut non vituperetur ministerium nostrum.* 2. Cor. c. 6.

III. Si respicias Ecclesiam, cui te Deus dedit, & addixit, ita comparatus esse debes, ut ejus nocumenta, & detrimenta summo tibi sint dolori, emolumenta verò, & incrementa summo tibi sint gaudio, & solatio.

1. Omne præjudicium, vel detrimentum, quod Ecclesia sponsa Christi patitur, te non leviùs affligere debet, quàm vulnus, cor tuum penetrans, & ipsam animam dividens, sive hoc patiatur ab inimicis, sive ipsi

infe:

interatur ab internis, & à propriis filiis, qui suis pravis moribus, & degenerare vivendi modo matrem infamant, & prostituunt: lentire, & dicere debes cum Propheta regio: defectio tenuit me pro peccatoribus dereliquentibus legem tuam Psal. 118. vel cum Apostolo 2. ad Cor. c. 11. quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non uror?

Viribus omnibus adnitendum est, ut scandala, præsertim publica tollantur, inordinatè ambulantes, & errantes in viam regiam salutis, & semitam justitiæ reducantur.

2. Sæpiùs cogitare, & excogitare oportet modos, & opportuna media, quibus indies magis majestatem, & splendorem Ecclesiæ promoveas, & cultum, quem ipsa DEO exhibet, novis incrementis augeas. Probare, laudare, & observare oportet omnia, quæ ab Ecclesia mandantur & approbantur in cæremoniis, ritibus sacris, rubricis, Canonibus, in consuetis processionibus, in omnibus sacris, sacerdotalibus, & parochialibus functionibus.

Talem te erga Ecclesiam juxta modulum tuum exhibere conaberis, qualem se erga illam exhibuit Christus ipse, qui pro Ecclesiæ sponsæ suæ dilectissimæ emolumento, honore, & incremento, laboravit, sudavit, & alit; qui illam infinito pretio suorum meritum ditavit, qui illi donavit sanguinem suum omnem usque ad ultimam guttulam, & ipsam suam vitam divinam.

Tria tibi ut Mediatori inter Deum & populum præcipuè observanda erunt. 1. ut cum DEO in oratione loquaris pro populo: 2. ut cum populo loquaris pro DEO, & de DEO, in concionibus, instructionibus rudium, & parvulorum, in Catechesibus; 3. ut nulli parcas labori, sed omnem conatum indefessè adhibeas ad lucrandum & conciliandum DEO populum, & populo DEUM, sedulam operam impendendo volutandis & lectitandis sacris paginis, vitis & Scriptis sanctorum Patrum, & Ecclesiæ doctorum, in lustrandis Conciliis œcumenicis, horum decretis & statutis: in perlegenda, & repetenda Theologia, & doctrina morali & Christiana, tibi metipsum prius, deinde aliis altè imprimendo Evangelica Christi dogmata, Documenta, æternasque veritates, solida extruenda perfectionis Christianæ turri substernendo fundamenta.

Con-